

de her omhandlede Embedsmænd. Men den ærede Ordfører spiede til, at de kunde maaste lempe sig, at de maaste ikke havde nødig at sende deres Breve bort strax. Ja, mine Herrer, der have vi netop Faren; thi den Ve, som det ærede Udvalg vil føre os ind paa, er den, at friste Embedsmændene til ikke at være saa ivrige og nidkjære i deres Embedstjeneste, som Alle synes at maatte erkjende det for at være i Samfundets Interesse, at de ere. Dersom vi afknappe Portoudgiften, hvad bliver saa Følgen? Følgen bliver, at man ligesom frister de paagjældende Embedsmænd til at sende Breve med Leilighed eller lade dem ligge een eller to Dage, for paa denne Maade at spare Porto; men jeg vil dog spørge, om det virkelig skulde være Umagen værd, for at indvinde 10 eller 20 Rd. for Statskassen, at indrette det saaledes, at man ligesom sætter en Præmie for de Embedsmænd, der ere mere neglignende med Besværgelsen af deres Embedskorrespondance. Det er efter mit Formening et overordentlig uheldigt Princip. Som sagt, det dreier sig ikke her om store Summer, og derfor kan man naturligvis finde sig i de Afgjørelser, der her træffes; men, hvis Følgen af den uheldige Ve, som Udvalget her vil føre Thinget ind paa, skulde blive den af mig antydede, saa fralægger jeg mig Ansvaret, og da maa Udvalget og det ærede Thing, hvis det følger Udvalget, tage Ansvaret paa sig. Det tredje af mig stillede Underforslag angaar et andet Punkt end Portoudgifter; det angaar Kontorholdsgodtgjørelse til Retsbetjenten i Maribo. Der er her foreslaaet en Nedsættelse fra 1,722 til 1,650 Kr., og denne Nedsættelse begrundes væsentlig derved, at man mener, at 50 Kr. kunne spares paa Lønningerne. Foraauidt det ærede Udvalg tillige har ment, at Godtgjørelse for Udgiften til Embedslokale ligeledes kunde nedsættes noget, befinde vi os paa et Skjønsumraade, og der høier jeg mig for det ærede Udvalg; men, naar der derimod bliver Spørgsmaal om Nedsættelser i Lønningerne, kan jeg ikke andet end gjøre opmærksom paa, at det er i Overensstemmelse med de Regler, som det ærede Udvalg i den Slags Sager selv fra Jyrt af har opstillet, og som derefter gjennem en temmelig lang Række af Aar ere fulgte, at Lønningernes Størrelse ere blevne normerede saaledes, som stet er i Regjeringens Udlast. Man har stadig fastholdt, at Lønningen til en Fuldmægtig skulde ansættes til 800 Kr. og Lønningen til en Skriver til 400 Kr., og man har fastholdt dette saa strengt, at, selv om det i enkelte Tilfælde er blevet godtgjort, at den paagjældende Embedsmænd har maattet

give Mere ud end disse henholdsvis 800 og 400 Kr., har man sagt: Det faar ikke hjælpe, vi have engang sat en Pris, og den maa vi fastholde, for at have en fast Regel at gaa efter. Men i det her foreliggende Tilfælde vil man nu fravige denne Regel; man vil afknappe Lønnen, — jeg veed ikke, om det er Fuldmægtigen, der skal lade sig nøie med 375 Rd., eller Skriveren, der skal nøies med 175 Rd. Ogsaa her dreier det sig foraauidt om en Ubetydelighed; men, naar jeg har troet at burde fremdrage dette enkelte Tilfælde, saa er det særlig af Hensyn til, at den paagjældende Embedsmænd i Virkeligheden, tør jeg sige, er bleven forurettet nogle Aar derigjennem, at hans Kontorholdsgodtgjørelse har været sat, saaledes som det nu erkjendes, i det Mindste 2—300 Rd. for lavt. Den paagjældende Embedsmænd har for mere end 3 Aar siden sat denne Sag i Bevægelse, har oplyst og godtgjort, at han havde en saadan Underbalance paa sin Kontorholdsgodtgjørelse. Forat imidlertid Principet om disse Kontorholdsløves Revision hvert 5te Aar ikke skulde fraviges, har han maattet finde sig i at vente til nu; men, naar man nu skal revidere Ansættelsen og forrigere den for hans Vedkommende, synes det mig at være baade haardt og ubilligt, naar man lige overfor en Embedsmænd, som virkelig i den forløbne Aarække af 5 Aar hvert Aar har havt et Understud af 2—300 Rd., vil yderligere afknappe disse 50 Kr. i det Beløb, som Udvalget og Thinget ellers har ment maatte være det Normale. Med disse Udtalelser skal jeg tillade mig at henstille Afgjørelsen af de af mig stillede tre Forslag til det ærede Thing.

Ordføreren (S. A. Hansen): At det med Hensyn til flere af disse Spørgsmaal er en Skjønssag, hvorledes man vil besvare dem, derom er Udvalget fuldstændig enig med den ærede Minister, og at den ærede Minister tror mere paa sit eget Skjøn end paa Udvalgets, derom ere vi ogsaa ganske enige med ham. Det er jo saa ganske naturligt, at han maa tro mere paa sit eget Skjøn Rigtighed end paa Rigtigheden af Udvalgets Skjøn, og foraauidt ere vi altsaa fuldstændig enige. Den ærede Minister har stillet 3 Underændringsforslag, og det er altsaa dem, hvorom Spørgsmaalet dreier sig. Det første af dem angaar Godtgjørelse for Portoudgifter. Den ærede Minister knyttede sine Bemærkninger til, hvad jeg nylig om det samme Spørgsmaal havde sagt under Sagen om Godtgjørelse for Postkontorhold; men naar han knyttede sine Bemærkninger dertil,